

А тепер все по черзі, проілюструвавши фотознімками.

Фото 1. Профугуємо дошку по обох пластах до товщини 25 мм

Фото 2. Профугуємо торці дошок, стежачи за тим, щоб вони були під кутом 90° до площини дошки, що, працюючи ручним інструментом, у початківця не відразу виходить.

Фото 3. Розрізаємо дошки по ширині (якщо у вас дошка відповідного розміру, то необхідність в цій операції відпадає).

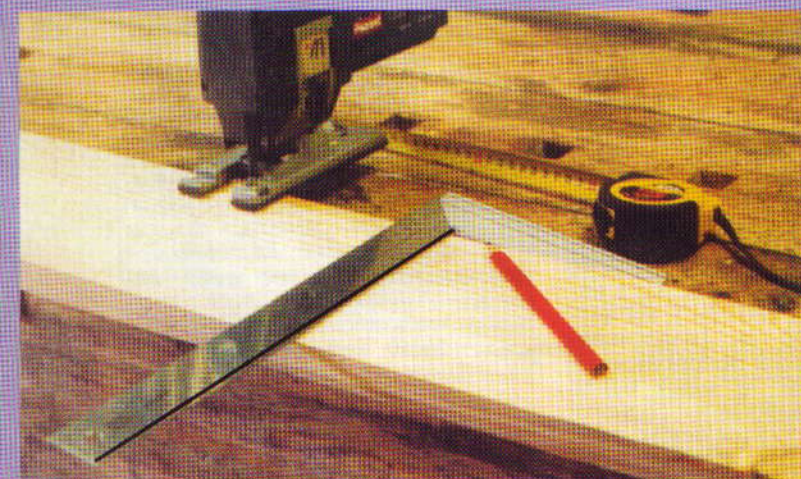

Фото 4. Ріжемо дошку по довжині.

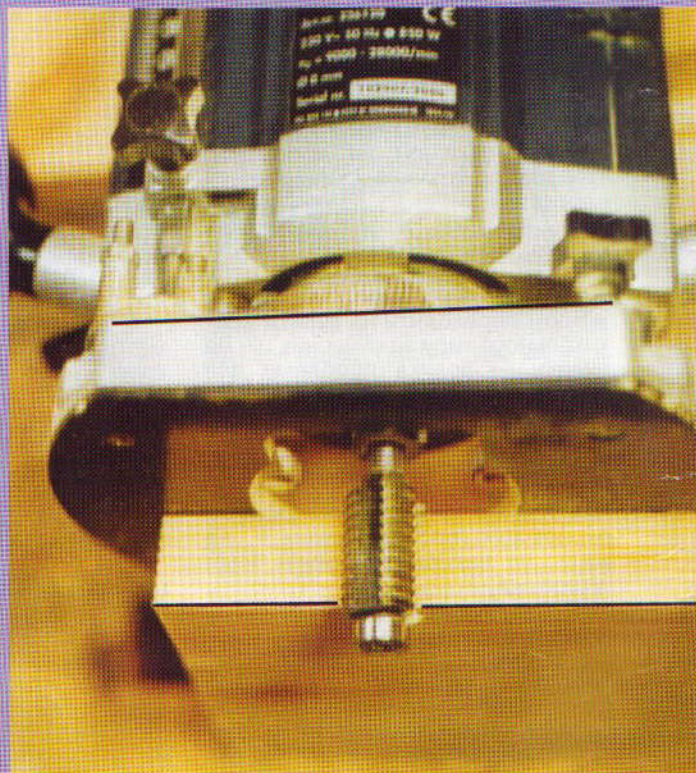

Фото 5. Збираємо щити потрібної ширини (у даному випадку — висота корпусу або ширина дна вулика). Для цього фрезуємо торці дошок на мікрошип. Така фреза не входить до магазинного набору фрез, тому її треба купити окремо. Мікрошип утримуватиме поверхню, яку склеюють, а це дає міцне клеєве з'єднання дошок.

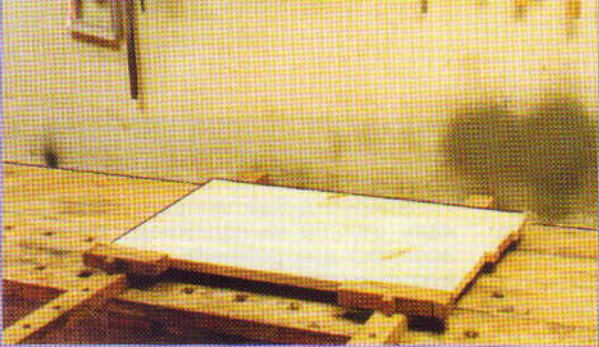

Фото 6. Змащуємо фрезовані торці клеєм ПВА і стискуємо в утискувачах (їх можна придбати або виготовити з твердих порід дерева, наприклад дуба).

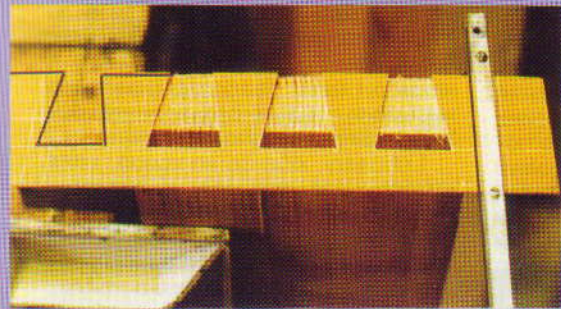

Фото 7. Через добу (після висихання клею) обрізуємо готовий щит до потрібних розмірів. Маючи розміри усіх деталей корпусу, розмічуємо шипи "хвіст ластівки". Можна робити і прямий шип, але він дає не настільки міцне з'єднання. Для розмітки краще використовувати попередньо виготовлений шаблон — це зменшить витрати часу на розмітку і підвищить точність шипів (див.схему).

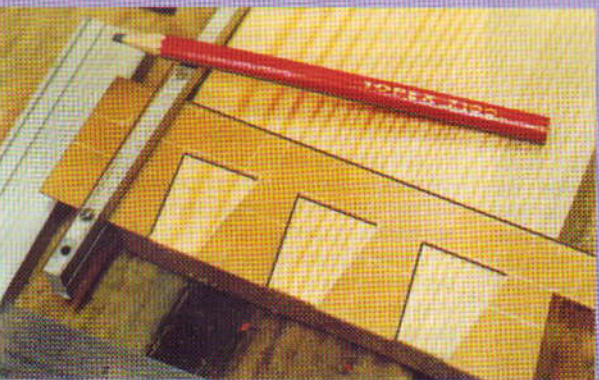

Фото 8. Після розмітки шипів і проушин частини, які будете видаляти, краще заштрихувати олівцем, щоб уникнути помилки під час видовбування пазів або проушин.

Схема. Ескіз шаблону в натуральну величину для розмітки з'єднання "хвіст ластівки". Докладніше про це з'єднання можна прочитати у номерах 8 і 9 журналу "Дім, сад, город" за 2004 рік. Шаблон розрахований на розмітку дошки товщиною до 40 мм.

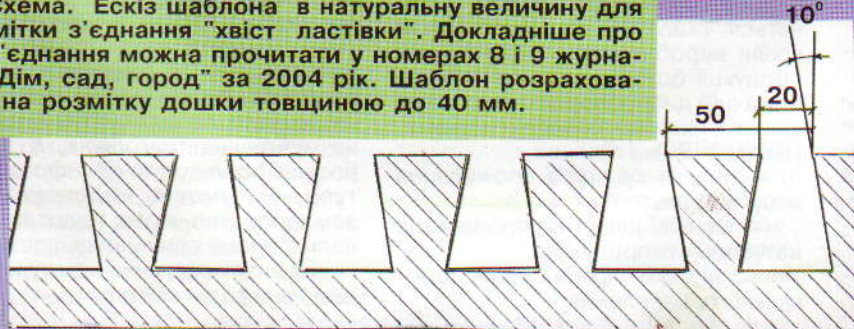

Фото 9. Дрібнозубною ножівкою або лобзиком з встановленою чистою пилочкою робимо зарізи по розміченій лінії збоку від неї по частині, яку видаляють.

Фото 10. Стаскою видаляємо непотрібні частини спочатку з одного боку до половини товщини.

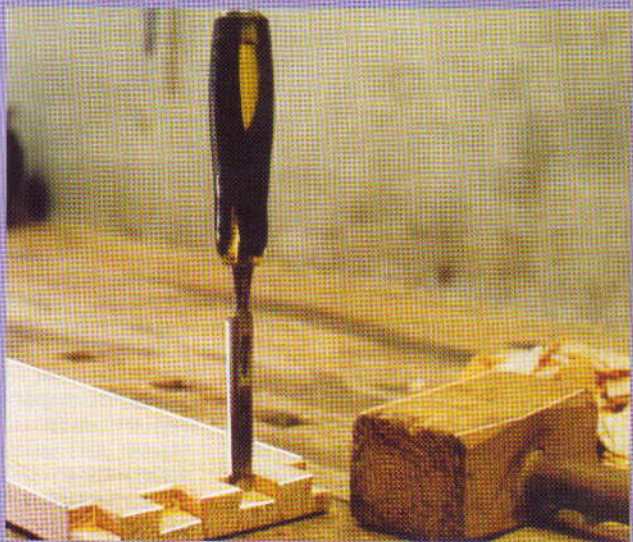

Фото 11. Потім з другого боку — щоб уникнути розколювання дерева.

(Далі буде)

В.П.ГОНЧАРУК,
с. П'ятигори,
Тетіївський р-н,
Київська обл.

ВУЛИК "КАРПАТИ" ВИГОТОВЛЯЄМО ВЛАСНОРУЧ

(Продовження, початок див. у № 12 "Пасіки" за 2005 р.)

Бджолина сім'я краще розвивається у вуликах вертикального типу, до того ж, медозбори в них бувають вищими порівняно з лежачками. Тож, виготовляємо магазинну надставку згідно із фотознімками.

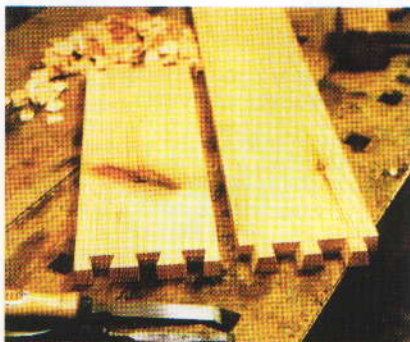

Фото 12. Зробивши усі деталі шипового з'єднання (на цьому фото деталі магазинної надставки), вибираємо чверті для рамок 10x20 мм або краще 10x17 мм — для зменшення міжкорпусного простору до 7 мм (за публікацією в журналі "Пасіка").

Фото 15. Потім насухо збираємо усі деталі разом, за необхідності усуваємо неточності стамескою або рашпилем до повного співпадання шипів з проушинами і склеюємо.

Фото 16. Розкрюємо лист ДВП за розмірами стінок.

Фото 13. Різати можна за допомогою рубанка із спеціальним пристосуванням, що входить до комплекту рубанка.

Фото 17. За допомогою степлера або маленьких цвяхів кріпимо ДВП до корпусів. Під обшивку ДВП я додатково підклав тонку харчову алюмінієву фольгу (щоб відбивались інфрачервоні промені), що значно зменшить теплопропускання стінок вулика. І це підтвердилося влітку, наприкінці липня 2005 р., за тривалої спеки в +38°C у затінку. Коли я протримав вулик на сонці увесь день, то бджоли, за моїми спостереженнями, жодного разу не вентилювали його і не викучувалися з нього. Відтак це засвідчує про комфортну для них температуру всередині вулика.

Кутові стики листків ДВП проклеюємо тканиною, просякнутою клеєм ПВА, що надає їм додаткової міцності, а оббивці — герметичності. Аналогічно робимо дно з підрамковим простором 4 см і льотковими отворами висотою 2 см, трохи зміщеними до центру вулика, — щоб під час зимівлі двох сімей клуби бджіл формувалися біля перегородки для взаємного їх обігріву через тонку перегородку.

Піддашник роблять із шістьма вентиляційними отворами діаметром 20 мм з кожного боку (їхня площа повинна бути трохи меншою від площі стельової вентиляційної сітки).

Фото 18. Потім фарбуємо вулик за допомогою пульвелізатора, щітки або валика, який дає трохи гіршу якість лакофарбного покриття. Але перед тим треба набити рейки шириною 2 см для перекидання стиків корпусів, що надасть вулику додаткової герметичності, а також прикріпити гачки заціпок — для надійнішої фіксації деталей вулика, що особливо важливо під час кочівлі.

Фото 14. Або за допомогою фрезера, на що піде трохи більше часу, але буде акуратніше і точніше за розмірами. А також фрезуємо пази глибиною 5 мм під перегородку товщиною 10-12 мм.

ДО ВІДОМА ПАСІЧНИКІВ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Державне виробниче підприємство "СКІФ" Київської міської державної адміністрації з 1 листопада 2005 р. відкрило своє представництво у м. Івано-Франківську.

У представництві ви можете придбати ветпрепарати для лікування бджіл, бджолоінвентар, бджолопродукти. Запрошуємо відвідати наше Представництво.

Телефони Представництва: 8-066-746-85-90; 8-097-626-20-39.

Фото 19. Дах вулика також виготовляємо власноруч. Щоб зменшити вартість вулика і витрати деревини, беремо два листки ДВП, між якими вставляємо листок пінопласту товщиною 2 см, що також запобігає перегріву вулика влітку і зменшує втрати тепла взимку. Зверху кріпимо гофрований листок жести, який створює додатковий повітряний прошарок, що зменшує нагрівання даху вулика, а також приглушує удари по даху вулика (наприклад, коли падають плоди з дерев, якщо вулик у саду), які практично не турбують бджіл (див. схему).

Внутрішню поверхню даху фарбуємо в коричневий колір, що дає можливість позначити на ній (крейдою), наприклад, дату і результат огляду сім'ї.

Стельовий отвір треба зашити сіткою з вічками 0,7x0,7 мм, щоб за необхідності бджолам було легше прополісувати надлишкову площу вентиляційної сітки. Такою ж сіткою закриваємо й отвори у піддашнику. Відтак вулик готовий (на фото він уже заселений бджолами).

Спочатку потреба в магазинах не виникає, доки сім'ї не наберуть сили і не займуть достатній об'єм вулика. Щоб магазини даремно не "простоявали", можна зробити з них ще один вулик (якщо додатково виготовити дно, піддашник і дах).

Фото 20. Цей вулик — з двома магазинами, із встановленою стельовою годівницею та з прозорою кришкою для спостереження за поведінкою бджіл. Розміри корпусу і надставок вимірюються стандартним способом, залежно від того, на скільки рамок ви хочете зробити вулик. Я, наприклад, робив на 20 рамок.

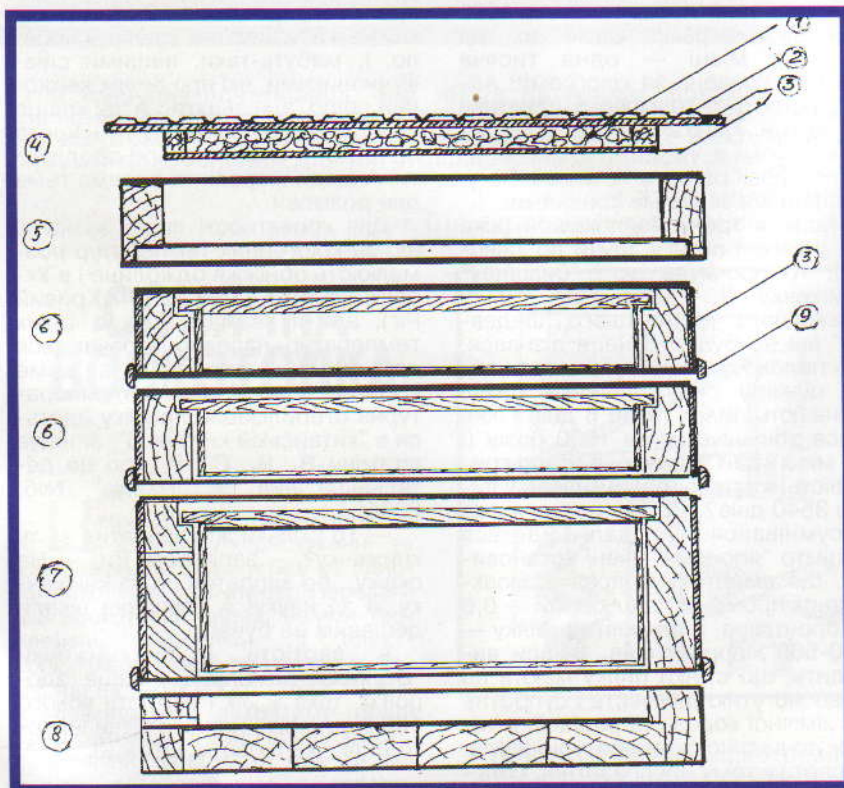

Схема:

- 1 — пінопласт; 2 — гофрована жесь 3 — листки ДВП; 4 — дах;
5 — піддашник; 6 — магазинні надставки; 7 — корпус; 8 — дно;
9 — рейка.

Виходячи з економічних розрахунків пасіки, найрентабельнішим вважається вулик на 24 рамки, але, на мій погляд, він важкий.

Якщо збираєтеся кочувати, то краще змайструвати вулик на 16-18 рамок.

Магазинні рамки відбудовуються в гніздовому корпусі в трохи змінений корпусі в трохи змінений будівельній рамці. Нижню її частину роблять — як звичайно, а верхню (бокові планки і плечики) — з тонкої листової бляхи, з таким розрахунком, щоб у неї входила магазинна рамка. Починаючи з весни і до головного медозбору можна відбудувати 1-1,5 магазини рамок і надалі, якщо рамки не будуть потрібні, то їх можна використати за прямим призначенням — для заготівлі чистого воску, зрізуючи кожних 3-4 дні відтягнуту вошину з верхньої частини рамки.

Конструкція цього вулика дає можливість із незначними доробками магазинної надставки відбудовувати рамки з вошиною багатокорпусного вулика, що актуально для тих, хто переходить на утримання сімей у багатокорпусних вуликах. До того ж, не особливо складно зробити і перехідні корпуси для переведення бджіл на рамку альпійського вулика або Роже-Делона, який здобуває все більше прихильників. Основною проблемою в їх освоєнні якраз і є неспівпадання стандартів рамок.

Конструкція вулика "Карпати" виявилася настільки простою, практичною і зручною в користуванні, що надійшла пропозиція зробити за цією ж технологією "Українку", але з магазинними надставками не на 1/2 рамки, а на 1/3 висоти рамки, тобто три магазини мають дорівнювати одній гніздовій рамці, що буде збільшувати об'єм гнізда більш "плавно".

В.П. ГОНЧАРУК,
с. П'ятигори,
Тетіївський р-н,
Київська обл.